

La

Tiberio
Madonna

Saponbulo

- FABLO -

LA SAPONBULO

– *Fablo* –

2

lim esis saponbulo granda e sfera, jus naskinta: lu naskis ensemble kun sua nombroza frati di suflo. Lua matro esis la sapono por la vestolavado, e lua patro esis la suflo di Willy.

Jus aparinta, lu flugis rapide e lejere en sua densa frataro, ma balde lu foreskis progrese plue de sua frati, e singla de li prenis sua diversa voyo en la limpid aero matinal.

Omni esis tre bele kolorizita, ma lu havis la maxim bela kolori ed anke esis la maxim granda bulo: lu esis vere la maxim charmiva.

Willy quik remarkis lo e, facinata da la marveloza sfero, komencis kurar e persequar lu, ridante entuziasmoze: lu duris admirar la lejera e granda saponbulo, qua flugis poke plu supere kam sua kapo, ed akompanadis lu tre proxime sen desligar la regardo de sua kreuro, e mantenance joyoza smailo dum observar lu.

A la saponbulo tre plezis la sunoza smailo dil infanto, qua reflektesis sur la bulo ipsa, ed ica rezolvis retenar ol por

su: tale – on ne savas quale – la vizajo di Willy kun sua tenera smailo restis imprimita sur la glata e brilanta surfaco di la saponbulo.

Balde la vento komencis suflar kelke plu forte, e la lejera bulo levesis progrese plu multe, til ke lu mustis salutar sua yuna e simpatiinda amiketo.

La saponbulo komencis voyajar vers la sudo, karezata da dolca vento, qua pulsetis lu tote senviolente e sustenis lua flugado. La bulo trairis bela peizaji verda e florifinta, e rividis en la flori sua kolori. L'infanti qui ludis en ta loki, quik kande li aperceptis lu, kureskis e saltis por probar tushar lu, ma esis tro multa

disto inter lu e l'infanti, qui nultempe sucesis atingar lu.

Ultre la verda peizaji, tempope lu anke superflugis urbi ed urbeti. En la granda e turboza urbi maxim ofte nulu aperceptis lu, kontree la personi esis okupita en lia aferi e marchis rapide e distraktite; la tota ensemblo de personi e transportili semblis organo fluida en granda fermento: lu observis ico tota de supere, kun multa intereseso.

La domi en l'urbeti ne esis tro alta, e lu superflugis li, admirante la pintoza tekti. Difere, l'edifici en l'urbegi esis tre alta e kun multa etaji, tale ke lu ne sucesis superflugar li, ma pasis

senprobleme inter oli, sempre akompanata da la venteto, ye certena disto de la sulo di la stradi.

La bruisego di la granda urbi kelke jenis lu, qua preferis la kanti dil uceleti en la tranquila ruri, ed omnafoye lu esis kontenta kande lu tandem preteriris urbego. Tamen omno esis nova por lu, qua nultempe vidabis irgo, ecepte l'irisala kolori florala, qui ja esis familiara a lu. La kurioza bulo observis ed admiris omna novaji qui prizentesis sub lua okuli, kun astoneso e deziro lernar sempre nova ed interesiva kozi.

Pos la plani, la tero komencis acensar, e l'aero divenis progrese plu kolda: lu

renkontris monti progrese plu alta, quin lu tamen superiris, nam la vento transportis lu super la somiti di oli. Tamen ta vento esis kelke min lenta e min varma, tante ke la saponbulo arivis sentar koldeso, e tempope lu fremisis pro la basa temperaturo.

Lu komencis esar kelke timoza, til ke balde ta timo divenis pavoro, nam lu esis sukusata kun certena violento da la kolda e humida vento. Anke la cielo divenis plu severa, nam ica obskureskis pro la densa strato griza di nubi, e l'aerone plus esis lumizata da la direta orea radii dil suno.

Tamen fortuneze ne pluvis, e la saponbulo sucesis rezistar a ta adversa stando di la vetero, nam lu esis sat forta e kun dika pelo sapona.

To quo esis maxim pavoriganta por lu esis la nokti, dum qui lu vidis nulo, mem ne plus sua ipsa kolori: lu havis nur tenebro cirkum su; e malgre to lu probis kurajigar su, repetante en sua mento ke nulo mala povas eventor, e ke lu duos esar transportata dal vento a la matino sequanta en sua vojajo super la mondo.

Ma esis okazioni en qui dumnokte lu trairis urbi, ed en ta kazi lu esis alejata, nam la cirkumajo ne esis tenebroza, ma esis lumizata da la multa lampi dil urbo,

qua briletis quale diamanto en la nokto,
e briletigis l'okuli e la humoro di la bulo.

Tandem, ye certena dio, lu sucesis preterirar l'alta monti kun lia griza vetero qua tante pavorigabis lu. Pede di un de la monti lu videskis ultra stranja novajo, qua nultempe prizentabis su antee sub lua regardo: infre dil monto esis stranja truo, ek qua aparis mult automobili kuranta; lu admiris kurioze e longatempe ta bizarajo, nam lu antee ya vidabis automobili kuranta, ma nultempe ekiranta stranja truego facita en la monto. De ube oli venis? Li semblis aparar de la nihilo, o de la viceraro di la tero!

Kande lu atingis apertita valo, itere lu povis juar l'orea lumo dil amiko suno, qua esis difuzita omnaloke en la verda pejzajo. Ankore lu trairis loki rurala alternanta kun urbi ed urbegi. Ankore lu vidis tranquila e bruisoza loki, adulti, infanti, turbi de personi e rapid automobili, domi, dometi, domegi ed alta edifici.

Lu voyajis sempre adsude. La venteto, qua sufladis sempre en la sama direciono ed en la sama sinso, tamen pos la montaro esis plu kalma, e l'aero ja esis plu varma ed agreabla.

Pos trairar multa urbi, simila inter li, lu atingis plusa urbo, anke simila a le

cetera; ma hike lu povis vidar un ultra kozo extraordinara: bela turmo alta e cilindra, qual altra turmi renkontrita; ma ica, difere de omni cetera, havis tal partikularajo: ol esis ne tote rekta e vertikala quale lu antee vidabis en altra loki, ma remarkeble inklinita ad un latero! Ho! Ol semblis preske falonta! La saponbulo pasis tre proxime a la stranja turmo, e povis vidar ula personi qui marchis en ol: ka li ne pavoras? Ka li ne timas ke la turmo falos, e li kun ol? No, evidente li montras su tranquila, do certe li savas ke ne esas danjero falar! La saponbulo divenis konvinkita pri to. Ma quala impreseso!

La vento portis lu adfore anke de ta turmo, e lu duris voyajar, tra vali, monteti, ruri ed urbi. La venteto esis dolca ed agreabla e, dum la voyajo adsude, ol divenis progrese plu tepida, progrese plu varma. La sfera suno akompanadis la sfera bulo, karezante lu per sua varmeta radii, qui brilis ed igis la glata saponbulo brilar; qui smailis ed igis la joyoza saponbulo smailar; e la bulo smailis lumante, e la suno lumis smailante.

Un plusa urbo, ne tro granda, kun domi ne tro alta, e personi ne tro rapida. Lu pasis inter la domi kun fenestri e balkoni... e lore me esis sur balkono di

mea domo. E me regardadis cirkume, e plezuroze videskis bela e granda saponbulo, tre bele kolorizita e brilanta, astoniva! Lu pasas tre proxime a mea balkono, tre proxime a me. Ho! De ube lu venas? Quala bela saponbulo! Me smailas a lu e, kande lu esas maxim proxima – marvelo! – me videskas, sur lu, quale reflektata, vizajeto di infanto, e me rikonocas... la smailo di Willy!

Me duras smailar, astonata e stuporanta, e la saponbulo, qua portis a me la smailo di la yun amiketo, observas plezata mea joyoza smailo, ed impresata imprimas ol sur sua surfaco, kun la sam

emoco kun qua lu imprimabis la smailo di Willy.

La venteto duris suflar, tre dolce, e la lejera bulo lente foreskis de me, kun mea vizajo imprimita sur lu.

Pos poka instanti, la vento chanjis: la venteto qua voyajigis la bulo chanjis sinso, e komencis transportar lu adnorde.

La kolorizita saponbulo, qua flotacis en la varm aero, tale entraprezis longa voyajo en la sama direciono ma en la sinso kontrea. Lu pasis itere tra la loki ja vidita, e povis riadmirar omna kozi, omna vidindaji, cafoye plu experta e savanta, e do min astonata. Lu tre prizis

povar rividar omno, e sempre lasis su transportesar da la vento.

Pos la duesma voyajo, tam longa kam l'antea, kun granda emoco lu tandem atingis la bela lando ube lu naskabis! Quala bel emoco povar rividar la loko de ube lu departabis, de ube omno komencabis! E quala joyo povar rividar la tenera vizajo dil infanto qua kreabis lu! Kande l'infanto aperceptis lu, il tre exultante komencis kurar vers la saponbulo, admirante lua multega kolori, e kande li esis tre proxima, il povis vidar mea vizajo e mea smailo imprimita sur la bulo, e to vere tre

joyigis il, qua komencis saltetar e ridetar.

La saponbulo esis felica en sua anmo pro agir kom mesajero inter me e la yun amiko, pro livrir nia smaili, ta dil una al altra. Lu esis kontenta pro la servo agita, e sentis ke to suficas a lu. Lore lu povis anke dormeskar.

Ed intertempe, dum ke la saponbulo pensis to, lu progrese plue proximeskis a la vizajeto smailanta di la jolia infanto, til ke lu arivis dolce tushar la ronda pinto dil nazeto di Willy e... PAF!